İNSANLIK ANITI Naci Konyar
Tarih: 17.05.2004 Saat: 11:58
Konu: TAŞOVA

İNSANLIK ANITI Naci Konyar

Zâlim yine bir zulme giriftar olur âhir

Elbette olur ev yıkanın hânesi virân

Ayşe Göktürk Tunceroğlu, Türk Edebiyatı dergisinde “yirmi yıllık hikaye” başlığıyla kaleme aldığı yazısında, Amerika’ya gelişinin yirminci yılı münasebetiyle gurbet, yalnızlık, hüzün duygularını ve bu günün Amerika’sını anlatıyor.

«Bir ilân çarpmıştı o yıl gazetelerde, dergilerde... Yüzyıldır hava şartlarının tahrip ettiği Hürriyet heykeli çelik kafes içine alınmış, tamiratı için para toplama kampanyası açılmıştı.

Daha memlekette iken her yerde göre göre aşinası olduğumuz o dik başının, meşaleli kolunun fotoğrafı altına basılmış bir cümle ile başlıyordu ilânlar:

“Eğer hâlâ bana inanıyorsanız, beni koruyun.” O zamanlar ona inanıyordum, ama tamiratına katkı olsun diye öğrenci bütçemden ayıracak param yoktu; şimdi param var ama ona inanmıyorum.

Hürriyet heykeli, paralar toplanıp tamiratı tamamlanıp çelik kafesinden çıkalı çok oldu; ama dünya yüzünde hem de Hürriyet Heykelini sembol yapmış devletin eliyle, hürriyetin aldığı yara o kadar derinleşti ki bağış kampanyalarıyla falan tamir olacak cinsten değil.»

Hürriyet heykelini sembol yapmış bir devletin askerleri, özgürlük ve barış getirmek bahanesiyle işgal ettikleri ülke insanlarına uyguladıkları insanlık dışı işkencelerle sadece hürriyeti yaralamakla kalmadılar; insanlık onurunu da yaraladılar...

11 Eylül günü yerle bir olan Dünya Ticaret Merkezi’ni olaydan bir ay sonra ziyarete giden eski dünya ağırsiklet boks şampiyonu Muhammet Ali’ye gazeteciler soruyorlar:

-Şüpheliler ile aynı İslâm inancını paylaşmaktan dolayı neler hissediyorsun? Muhammet Ali nazikçe cevap verir:

-Siz Hitlerle aynı dini paylaşmaktan dolayı ne hissediyorsanız...

İkiz kulelerin Müslümanlar tarafından vurulduğu ispat edilemedi ancak Irak’ta Ebu Garip hapishanesinde Amerikan ve İngiliz p..lerinin Iraklı esirlere uyguladıkları rezalet resimlerini tüm dünya gördü.

İşkence bir insanlık suçudur. İki balinayı kurtarmak için dünyayı ayağa kaldıranların sessizliğine sözümüz yok, onlar ırklarını korumuşlardı. Sözümüz ölü toprağı serpilmiş ülke insanımıza... Nerede partilerimiz, sivil toplum örgütleri, üniversiteler, sendikalar, işçiler, işverenler. İnsanlık onuru bir şampiyonluktan daha az mı değerli? Irakta ki şerefsizce yapılan zulmü kim durduracak. Bu haksız işgal, insanlık dışı işkenceler özür dilemekle geçiştirilebilir mi?

İktidar sahiplerinin de duyarlı olmasını istiyoruz. İktidarın görevi sadece akçalı işlerle uğraşmak değildir. Ulusal ve uluslar arası politikalar insanlık onurunu koruma hassasiyeti ile yapılmalıdır. Ekonomik menfaatleri gözetme düşüncesi ile birlikte değil...

Şehzadeler şehri Amasya'mızdan bir sözümüz de Amerika'ya: Dünya artık sizin hürriyet heykelinize inanmıyor. Hürriyet meşaleniz insanlığı aydınlatmıyor, yakıyor. Siz o heykelin yanına bir heykel daha dikiniz. Adı insanlık anıtı olsun. Heykelin üzerine Derviş Yunus'un şu cümlesini yazınız ve işkenceci askerlerinize her gün okutunuz:

«Yaratılanı severim yaratandan ötürü»

Amasya'mızda mutasarrıflık yapmış devlet adamı şair Ziya Paşa'nın yakarıyoruz:

Zalimleri adlin ne zaman hâk edecektir

Mazlumların çıkmadadır göklere ahı...

Dünya insanlık onurunun işkenceyi yendiğini görebilecek mi dersiniz...